

der er Grunden dertil. Det ærede Medlem paapegede een Aarsag, og jeg er ganske enig med ham i, at den virkelig er til Stede, nemlig at der mangler Driftskapital. Fiskerbefolkningen her hos os er en ret fattig Befolkning, de have ikke mange Penge mellem Hænder, og have vanskeligt ved at skaffe Baade og Garn og alt saadant. Der er bødte en Del derpaa fra Statens Side i de senere Aar, men efter min Formening ikke nok. De kunne ikke skaffe sig de Redskaber, som de ere nødte til at have for at kunne drive Fiskeriet med virkelig Fordel. Den Tanke, det ærede Medlem udkastede, at der skulde oprettes en Kreditforening, hvor de kunde optage Laan i deres Fiskeriredskaber, tør jeg give min fulde Tilslutning, saa meget mere som jeg ved, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har gjort Kreditforeningerne og Kreditkasserne til et af sine Specialer. Med den overordentlig store Dygtighed og Indsigt, han sidder inde med netop paa det Omraade, vil han næppe se fejl, naar han udtaler, at det er en af de Veje, man bør gaa. Men foruden Manglen af Penge er der en anden Ulempe, som jeg tror ogsaa for en stor Del er Grunden til, at Fiskeriet ikke kan give det Udbytte, som det vilde kunne give, og det er Manglen rundt omkring paa vore Kyster af Moler og mindre, billigt anlagte Havne. Der er mange Kyststrækninger, hvor der virkelig kunde drives et godt Fiskeri, og som kunde give Indtægt til mange Mennesker, hvor der nu bør kun ganske faa Fiskere, fordi de vel kunne komme ud, men ikke bjerge deres Fangst i Land. De have for vanskeligt ved at faa Fangsten hjem og for lang Vej at tilbagelægge. Blev der raadet Bod derpaa fra Statens Side i noget højere Grad end hidtil, tror jeg, det vilde være til stor Gavn for Befolkningen. Statskassen yder jo nok Bidrag til Anlæg af Havne, men den forlanger ved Siden af, at der fra Fiskernes Side skal ydes et ikke saa ringe Bidrag, og at der fra de Kommuner Side, hvor Havnene skulle ligge, ogsaa skal ydes Bidrag. Jeg tror, at dette Forlangende kunde mindskes en hel Del, uden at man derved kom til at gaa for vidt. Det er jo netop saa, at der, hvor der mangler tilstrækkelig let Lejlighed til at komme ud paa Havet og hjembringe Havets Rigdomme, er Fiskerbefolkningen ikke talrig, og der er den ogsaa ret daarlig situeret. Naar man nu forlanger af Fiskerne, at de skulle yde et forholdsvis temmelig stort Bidrag til An-

lægget af en saadan Havn, mener jeg, man forlanger for meget. Jeg tror, at Statskassen, uden derfor at anvende alt for betydelige Summer, godt kunde yde rigeligere Bidrag end hidtil til Anlæg af saadanne Havne. Jeg vilde gerne bede dette taget under Overvejelse. Jeg ved saaledes, at i min Kreds er der mange Steder, hvor der kunde bo en talrig Fiskerbefolkning, som kunde have sit gode Udkomme, men hvor der nu kun findes faa og ret fattige Fiskere, fordi de ikke let nok kunne komme ud paa Havet og heller ikke let nok kunne komme hjem med deres Fangst. Det vilde være et stort Gode for disse Fiskere og udvikle Fiskeriet i høj Grad, hvis der fra Statens Side blev ydet mere i denne Retning end hidtil.

Fra Omtalen af Fiskerne vil jeg gaa over til at sige et Par Ord om en anden Klasse Medborgere, som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) talte om. Hans Ord kan jeg give min fulde Tilslutning. Jeg vilde ønske, at Landpostbudene kunde stilles noget mere lige med Postbudene i Byerne. Er der nogen, jeg har haft Medlidenhed med i det svundne Efteraar, har det været Landpostbudene. De have maattet trasker i Øse og Søle og maattet ud til næsten hvert Hus, hvad enten det stormede eller regnede. Jeg tror virkelig, at det vilde være en Retfærdighedshandling, om de bleve stillede lidt mere i Lighed med Postbudene i Byerne, som jeg synes have det bedre end Postbudene ude paa Landet.

Der var en lille Bemærkning fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), den første Taler under Finanslovens Behandling, som jeg bed Mærke i. Det ærede Medlem sagde, at det vel nu vilde være rigtigt at tage under Overvejelse, om der ikke var Bevillinger til Landbruget, som vare forældede, og som det kunde være rigtigt at skære bort, imod at man satte andre og mere frugtbringende Bevillinger ind i Stedet. Denne Tanke har været oppe hos mig allerede i flere Aar. Jeg har en Gang haft Lejlighed til paa et andet ogsaa kompetent Sted at føre den frem. Den vakte ikke Genklang den Gang, men det er min Overbevisning, at det for Landbruget vilde være heldigst, at det blev taget under alvorlig Overvejelse, om der blandt de Bevillinger, der ydes paa Finansloven, er nogle, som ikke gøre den tilsigtede Nytte. Det kan ikke være behageligt for Landbruget og heller ikke gavnligt for det, at der af Statskassen ydes Penge til